

OM KORSTOGENE FRA 1095 TIL 1291

I slutningen af 1000-tallet var store områder i Mellemøsten, Nordafrika og Den Iberiske Halvø samlet i et stort islamisk kalifat.

Blandt andet dette gjorde det vanskeligt for de kristne pilgrimme at komme til Jerusalem og få adgang til byens gravkirke.

Korstogene mod det Hellige Land begyndte efter en tale som pave Urban 2's holdt på kirkemødet i Clermont i Frankrig i 1095, Her opfordrede han alle europæere til at tage korset og tilbageerobre den Hellige Stad Jerusalem.

Første korstog

De første korstog finder sted i årene 1096-1099.

De indledes med et ledet af munken Peter Eremit af Amiens.

Hans folkeoptog med omkring 20.000 deltagende bønder fulgte ikke henstillingen om at sørge for soldater- eller anden beskyttelse. Dette medførte, at størstedelen af deltagerne blev nedslagtet af seldjukkerne da de nåede til den asiatiske side af Bosporusstrædet.

Det følgende egentlige korstog bliver ledet og beskyttet af blandt andre franske og flamske fyrster og deres sønner og riddere.

Blandt de mange franske ledere i dette korstog var Robert II af Normandiet, der var en efterkommer af den danske vikingehøvding Rolf.

Den 3.juni 1098 indtager korsfarerhæren det nu tyrkiske Antiochia:

Antiochia's fæstningsværker

Det Hellige Land med Jerusalem bliver erobret i 1099:

Korstogshæren indtager Jerusalem i 1099

Jerusalem 1135

Andet korstog

Det andet korstog finder sted i årene 1147-1149. Det ledes af kongerne Konrad III af Tyskland og Louis VII af Frankrig. De lider nederlag til muslimerne, hvilket resulterer i at en muslimsk hær under ledelse af Saladin indtager Jerusalem i 1187.

Tredie korstog

Det tredje korstog finder sted i årene 1189-1192. Det ledes af kejser Frederik Barbarossa og kongerne Philippe II Auguste af Frankrig og Richard I Løvehjerte af England.

Frederik Barbarossa

Efterfølgende korstog:

Fjerde korstog finder sted i årene 1202-1204,
femte i årene 1217-1218,
sjette i årene 1219-1221,
syvende i årene 1221-1229,
ottende i årene 1248-1254, og
niende i året 1270.

Den sidste korsfarer-by i Palæstina generobres af muslimerne i 1291.

OM SLAGET VED LYNDANISE I 1219

Slaget ved Lyndanise i 1219, malet af C. A. Lorentzen i 1809

Mens grevinde Johanna af Constantinopel er regent i Flandern er kong Valdemar II Sejr regent i Danmark. Ifølge legenden deltager Valdemar i 1219 i et slag langt fra hjemlandet, nemlig ved Lyndanise nær Tallinn i Estland.

Legenden om at Dannebrog faldt ned fra himlen under dette slag har vi alle hørt. Men legenden er nok ikke helt korrekt. Mere korrekt er nok en beretning, som franciskanerbroderen Peder Olsen fra gråbrødre- konventet i Roskilde har nedskrevet omkring 1520. Han har den fra en latinsk-sproget kilde.

Beretningen lyder:

”Andetsteds haves efterretning om, at da troende danske i den samme Valdemar den Andens tid i året 1208 kæmpede i Livland på et sted, som kaldes Felin (Viljandi i det sydlige Estland), og (da de næsten var slåede), ydmygt påkaldte Guds hjælp – da opnåede den nåde, at de straks modtog et flag, som faldt ned fra himlen, tegnet med et hvidt kors på en ulden dug, og de hørte en røst i luften, som sagde, at når det blev løftet højt i luften skulle de visselig vinde fuldstændig sejr over de slagne fjender, hvad der også skete. Men dette flag plejer i almindelighed at kaldes Dannebrog”.

Kilde: Tidsskriftet SKALK, nr. 6/2001.